

Es így megy napokig egyik ingatlan a másik kezébe, — az okmány készítőjének tudatlansága és hanyagsága miatt egyre jobban zavarossá válik!

Vagy mit szólunk ahhoz, hogy az előjárások itt-ott szabadsági érzetben annyira meg, hogy minden bíróságot nélkül árvetvétel el ingatlanokat! Ilyen esetet is sokat tudnék előhozni!

Mindezekhez tessék hozzáadnunk azokat a zavarokat, melyeket a telekjegyzőkönyvek és a helyrajzi szemek ki nem tétele vagy elcsere-lése előidézik!

Az előjárások orzik ugyan a telekjegyzőkönyvek másolatait, — de milyen másolatokat! Mennyi változásokon ment keresztül az anya-telekjegyzőkönyv másolatok elkészítése óta! És minthogy ezen változások csak az eredeti telekjegyzőkönyvekben jegyeztek csupán, — úgy a felek, mint az okmány készítője restel-lyen a telekjegyzőkönyv szövegére betárolni, vagy annak állásáról más módon értesítést szerezni a közérdekű orzik régi másolatoktól veszik a hibás adatokat s ezáltal egyrészt kárt szenved-nek, másrészt kárt okoznak.

Pedig milyen könnyű volna e bajon tegé-teni; — milyen könnyű lenne kiszűrölni azt, hogy így hibás adatok rejtnek az okmányok-ka! Elrendelőnk volna ugyanis, hogy a közégi telekjegyzőkönyv másolatok az anyatelekkönyv után közzéadják, jövőre pedig minden telek-jezőkönyv változtatás ellenében bírói cselekmény az illető községi előjárásról felzet vagy vég-zés után közzéadják, így ez az általa orzik másolat ugyanazt közzéadják, mint a telek-jező-kesse s így ezen másolatok az eredeti telek-jező-velel mindenben és folytonosan megegyez-tesse.

Azokban ideje is már talán, hogy az előte-lesítések után átterjedjen arra, hogy miért tar-tem en szükségesnek a kényszer kiterjesztése? — minő jogügyletekre kívánunk behozandónak meg? s mi módon volna kivihető?

Hogy az első kérdésre feleljék, azt hiszem elegendő lesz hivatkozni a már elmondottakra, melyek röviden összevona következők: hogy t. i. a kényszer halál értesítés, okos és olvasott, mégsem áll a szemlén közzéadják azon fo-kán, hogy fontosabb jogügyleteknél készítő-orkiratot saját háza nélkül ahhoz érte jogtudó-ra ne bízza; — hogy azok, kikhez közönségesen fordulni szokott, feltétlenül jegyeztesse s az-után törvényeknél ahhoz érte meg az érte-és tekintetben nem elég megbiztatni; hogy a helyrajzi és törvényeknél közzéadják jogügyle-tek közzéadják igen érzékenyen suttak a nép-pek gyakran ezekre merő személt okozza; — hogy a közjegyző orkint biztosabb és hitesebb, tehát a közönség nézve tövösbb; — hogy a kényszer kiterjesztése által, közjegyzői intéz-ny erősebb alapot nyer, a közjegyzők állása jobba, tisztábbá ténik, ami viszont azt fogja eredményezni, hogy vélel szaktárhelyek fog-nak a közjegyzői állásokhoz szivesen versenyezni; hogy a közjegyzők helyzetének javulásával a mellett levettes vagy segédnek működők száma egyre szaporodik; s ezáltal ezeknek nyújtatik biztos kenyér; — hogy az állam jó-vedelme helyébe s illeték rendszeres és pontos bevételezéséül tetemesen gyarapodni fog stb.

A második kérdésnél ismételnem kell, hogy az általános kényszer nálunk nem alkalmazható, de nem is szükséges, mert a jogügyletek egy nagyrésze a primitív jogviszonyok köré egyé-nyek a felek által is intézhető.

Sokkal fontosabb azonban az olyan ügy-letek melyek a telekjegyzők által biztosított vagyoni viszonyokat szabályozzák.

Ezen feletle fontos okiratok a közjegyzői kényszert az anyiszor hangsúlyozott és ál-talam példákul illusztrált források és vissza-élesek megállása cselejtől ki kell terjeszteni. Nagyon helyesen cselekednek azért a bu-pesti közjegyzői kamara, ha s tekintetben csakugyan negatíván az első lépést. Nyomdokait bizonyára követnek a többi kamarák is.

A törvény módosítása rézetem szerint kö-vetkezőleg lenne eszközölhető:

Az 54. §-s pontja helyett terend volna a következő szöveg:

a) ingatlanok tulajdonjogának átruházása s korlátozása által létező mindenenn jog-ügyleteknél, kivéve a végrendeletet a bíróság előtt fölvetett osztályos- vagy peresügylet.

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

Mindezekelőt szajonitani kellene a köz-jezők számát; a városokban a szükségesleghe-lyen jogügyleteknél a közjegyző szél helyére be-faradnak, teljesen slaptalan. Bejónnek azok az érdekelte felek szivesen — igazolja a tapasztalás — csak tudnak, hogy jogaik biztosítására több gond fordítanak.

Aztán meg minden olyan járásbírósi szék-hely, ahol heti vásárok ne tartatnának. Ezen alkalommal pedig megfordulni ott a környékbeli nép nagy része. s ilyenkor legkönyvelben elin-teszik ügyüket a közjegyzővel.

Csak természetesen a járásbírósi jog-területét is szabályozni kell, mert valószínűleg lesz, hogy igen sok község nem a hozzá két önkényes, de felnapit jótélynő járás-bírósihoz tartozik Biharban például Szalacs községnek járásbírósi és szolgálatja van Margittán, adóhivatala Székelyhídon, árvászeké, törvényeske és közjegyzője Nagyváradon; — katonát pedig Mihályfalván állit. — Kell e ehez kommentár?

Térjünk most a kérdéssel mi fogal-kozhatom hosszalban, főlegben nemcsak is arra szükség, mert a kik tudják: mily nehe-zen jut jelenleg a vidéki községek szalacs és tör-vényes okiratokhoz, azok kétségelenti osztani felelők véleményét, hogy a közjegyzői kén-yszer kiterjesztése az illetékt okiratok; — melyeknek nagy fontosági érvényű is lehet — a járásbírósi területet szabályozza mellett, nem hogy teler lenne a régre, hanem valódi áldás lesz.

Az általános kényszer nálunk nem alkalmazható, de nem is szükséges, mert a jogügyletek egy nagyrésze a primitív jogviszonyok köré egyé-nyek a felek által is intézhető.

Sokkal fontosabb azonban az olyan ügy-letek melyek a telekjegyzők által biztosított vagyoni viszonyokat szabályozzák.

Ezen feletle fontos okiratok a közjegyzői kényszert az anyiszor hangsúlyozott és ál-talam példákul illusztrált források és vissza-élesek megállása cselejtől ki kell terjeszteni.

A törvény módosítása rézetem szerint kö-vetkezőleg lenne eszközölhető:

Az 54. §-s pontja helyett terend volna a következő szöveg:

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

Mindezekelőt szajonitani kellene a köz-jezők számát; a városokban a szükségesleghe-lyen jogügyleteknél a közjegyző szél helyére be-faradnak, teljesen slaptalan. Bejónnek azok az érdekelte felek szivesen — igazolja a tapasztalás — csak tudnak, hogy jogaik biztosítására több gond fordítanak.

Aztán meg minden olyan járásbírósi szék-hely, ahol heti vásárok ne tartatnának. Ezen alkalommal pedig megfordulni ott a környékbeli nép nagy része. s ilyenkor legkönyvelben elin-teszik ügyüket a közjegyzővel.

Csak természetesen a járásbírósi jog-területét is szabályozni kell, mert valószínűleg lesz, hogy igen sok község nem a hozzá két önkényes, de felnapit jótélynő járás-bírósihoz tartozik Biharban például Szalacs községnek járásbírósi és szolgálatja van Margittán, adóhivatala Székelyhídon, árvászeké, törvényeske és közjegyzője Nagyváradon; — katonát pedig Mihályfalván állit. — Kell e ehez kommentár?

Térjünk most a kérdéssel mi fogal-kozhatom hosszalban, főlegben nemcsak is arra szükség, mert a kik tudják: mily nehe-zen jut jelenleg a vidéki községek szalacs és tör-vényes okiratokhoz, azok kétségelenti osztani felelők véleményét, hogy a közjegyzői kén-yszer kiterjesztése az illetékt okiratok; — melyeknek nagy fontosági érvényű is lehet — a járásbírósi területet szabályozza mellett, nem hogy teler lenne a régre, hanem valódi áldás lesz.

Az általános kényszer nálunk nem alkalmazható, de nem is szükséges, mert a jogügyletek egy nagyrésze a primitív jogviszonyok köré egyé-nyek a felek által is intézhető.

Sokkal fontosabb azonban az olyan ügy-letek melyek a telekjegyzők által biztosított vagyoni viszonyokat szabályozzák.

Ezen feletle fontos okiratok a közjegyzői kényszert az anyiszor hangsúlyozott és ál-talam példákul illusztrált források és vissza-élesek megállása cselejtől ki kell terjeszteni.

A törvény módosítása rézetem szerint kö-vetkezőleg lenne eszközölhető:

Az 54. §-s pontja helyett terend volna a következő szöveg:

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

Mindezekelőt szajonitani kellene a köz-jezők számát; a városokban a szükségesleghe-lyen jogügyleteknél a közjegyző szél helyére be-faradnak, teljesen slaptalan. Bejónnek azok az érdekelte felek szivesen — igazolja a tapasztalás — csak tudnak, hogy jogaik biztosítására több gond fordítanak.

Aztán meg minden olyan járásbírósi szék-hely, ahol heti vásárok ne tartatnának. Ezen alkalommal pedig megfordulni ott a környékbeli nép nagy része. s ilyenkor legkönyvelben elin-teszik ügyüket a közjegyzővel.

Csak természetesen a járásbírósi jog-területét is szabályozni kell, mert valószínűleg lesz, hogy igen sok község nem a hozzá két önkényes, de felnapit jótélynő járás-bírósihoz tartozik Biharban például Szalacs községnek járásbírósi és szolgálatja van Margittán, adóhivatala Székelyhídon, árvászeké, törvényeske és közjegyzője Nagyváradon; — katonát pedig Mihályfalván állit. — Kell e ehez kommentár?

Térjünk most a kérdéssel mi fogal-kozhatom hosszalban, főlegben nemcsak is arra szükség, mert a kik tudják: mily nehe-zen jut jelenleg a vidéki községek szalacs és tör-vényes okiratokhoz, azok kétségelenti osztani felelők véleményét, hogy a közjegyzői kén-yszer kiterjesztése az illetékt okiratok; — melyeknek nagy fontosági érvényű is lehet — a járásbírósi területet szabályozza mellett, nem hogy teler lenne a régre, hanem valódi áldás lesz.

Az általános kényszer nálunk nem alkalmazható, de nem is szükséges, mert a jogügyletek egy nagyrésze a primitív jogviszonyok köré egyé-nyek a felek által is intézhető.

Sokkal fontosabb azonban az olyan ügy-letek melyek a telekjegyzők által biztosított vagyoni viszonyokat szabályozzák.

Ezen feletle fontos okiratok a közjegyzői kényszert az anyiszor hangsúlyozott és ál-talam példákul illusztrált források és vissza-élesek megállása cselejtől ki kell terjeszteni.

A törvény módosítása rézetem szerint kö-vetkezőleg lenne eszközölhető:

Az 54. §-s pontja helyett terend volna a következő szöveg:

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

Mindezekelőt szajonitani kellene a köz-jezők számát; a városokban a szükségesleghe-lyen jogügyleteknél a közjegyző szél helyére be-faradnak, teljesen slaptalan. Bejónnek azok az érdekelte felek szivesen — igazolja a tapasztalás — csak tudnak, hogy jogaik biztosítására több gond fordítanak.

Aztán meg minden olyan járásbírósi szék-hely, ahol heti vásárok ne tartatnának. Ezen alkalommal pedig megfordulni ott a környékbeli nép nagy része. s ilyenkor legkönyvelben elin-teszik ügyüket a közjegyzővel.

Csak természetesen a járásbírósi jog-területét is szabályozni kell, mert valószínűleg lesz, hogy igen sok község nem a hozzá két önkényes, de felnapit jótélynő járás-bírósihoz tartozik Biharban például Szalacs községnek járásbírósi és szolgálatja van Margittán, adóhivatala Székelyhídon, árvászeké, törvényeske és közjegyzője Nagyváradon; — katonát pedig Mihályfalván állit. — Kell e ehez kommentár?

Térjünk most a kérdéssel mi fogal-kozhatom hosszalban, főlegben nemcsak is arra szükség, mert a kik tudják: mily nehe-zen jut jelenleg a vidéki községek szalacs és tör-vényes okiratokhoz, azok kétségelenti osztani felelők véleményét, hogy a közjegyzői kén-yszer kiterjesztése az illetékt okiratok; — melyeknek nagy fontosági érvényű is lehet — a járásbírósi területet szabályozza mellett, nem hogy teler lenne a régre, hanem valódi áldás lesz.

Az általános kényszer nálunk nem alkalmazható, de nem is szükséges, mert a jogügyletek egy nagyrésze a primitív jogviszonyok köré egyé-nyek a felek által is intézhető.

Sokkal fontosabb azonban az olyan ügy-letek melyek a telekjegyzők által biztosított vagyoni viszonyokat szabályozzák.

Ezen feletle fontos okiratok a közjegyzői kényszert az anyiszor hangsúlyozott és ál-talam példákul illusztrált források és vissza-élesek megállása cselejtől ki kell terjeszteni.

A törvény módosítása rézetem szerint kö-vetkezőleg lenne eszközölhető:

Az 54. §-s pontja helyett terend volna a következő szöveg:

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10% a, vagyis 400 forint, az árverési számdokozók által a kiküldött árverési kezdehez bánat-pénzt telendően.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határma-pon csak becsáron felel vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pe-dig az első a leltésdől számítva 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva, járó 6% ka-matával felel telekjegyzői hatóságánál leze-tenendő; a bannapénzt az utolsó részletbe tudatli.

4. Vevő a vétel ingatlannak a leltésdől 14 nap múlva birtokába és a vásárlásból lép: tu-lajdonjoga azonban csak a vételár teljes leze-tése után fog hivatalból bekelezetenni.

5. Vevő viseli az átrási kincstári díjat, és a vétel ingatlant, a leltésdől fogva első mindennemű adó s egyéb terhet.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10% a, vagyis 400 forint, az árverési számdokozók által a kiküldött árverési kezdehez bánat-pénzt telendően.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határma-pon csak becsáron felel vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pe-dig az első a leltésdől számítva 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva, járó 6% ka-matával felel telekjegyzői hatóságánál leze-tenendő; a bannapénzt az utolsó részletbe tudatli.

4. Vevő a vétel ingatlannak a leltésdől 14 nap múlva birtokába és a vásárlásból lép: tu-lajdonjoga azonban csak a vételár teljes leze-tése után fog hivatalból bekelezetenni.

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10% a, vagyis 400 forint, az árverési számdokozók által a kiküldött árverési kezdehez bánat-pénzt telendően.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határma-pon csak becsáron felel vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pe-dig az első a leltésdől számítva 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva, járó 6% ka-matával felel telekjegyzői hatóságánál leze-tenendő; a bannapénzt az utolsó részletbe tudatli.

4. Vevő a vétel ingatlannak a leltésdől 14 nap múlva birtokába és a vásárlásból lép: tu-lajdonjoga azonban csak a vételár teljes leze-tése után fog hivatalból bekelezetenni.

5. Vevő viseli az átrási kincstári díjat, és a vétel ingatlant, a leltésdől fogva első mindennemű adó s egyéb terhet.

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10% a, vagyis 400 forint, az árverési számdokozók által a kiküldött árverési kezdehez bánat-pénzt telendően.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határma-pon csak becsáron felel vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pe-dig az első a leltésdől számítva 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva, járó 6% ka-matával felel telekjegyzői hatóságánál leze-tenendő; a bannapénzt az utolsó részletbe tudatli.

4. Vevő a vétel ingatlannak a leltésdől 14 nap múlva birtokába és a vásárlásból lép: tu-lajdonjoga azonban csak a vételár teljes leze-tése után fog hivatalból bekelezetenni.

5. Vevő viseli az átrási kincstári díjat, és a vétel ingatlant, a leltésdől fogva első mindennemű adó s egyéb terhet.

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöiről s meg fogja oket kérdeni: vajon akarják-e beke-lezést eszközölni és akár igenlelek, akár taga-dólag nyilatkozni fognak a felek; — ha a be-kelezés kérésével megbiznak a közjegyzőt, úgy az teljesíteni fogja e megbízást, ha nem bízzák meg, akkor a közjegyző elkészíti a hiteles ki-adványt, kiadja a feleknek a törvényben köte-lezett idő alatt s a további felelősségtől men-tesül. Olyan eset tehát, hogy e tekintetben a felek nem intézkednek, elő rem fordulhat, így tehát az idézett pont teljesen fölösleges.

Tovább menve a törvény 54 §-ának b) pontja helyett leszurandó lenne a következő:

b) jegyzések és házastársak között kötött mindenenn jogügyleteknél, melyekben egyik a másik iránt, vagy mindketten egymás iránt kö-telezettséget vállalnak.

Attehetek most már a harmadik kérdése-nyre, t. i. a kényszer kiterjesztése mi módon volna kivihető.

1. Kiküldési ár a becsérték, melynek 10% a, vagyis 400 forint, az árverési számdokozók által a kiküldött árverési kezdehez bánat-pénzt telendően.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határma-pon csak becsáron felel vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladhatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pe-dig az első a leltésdől számítva 1, 2, 3 hónap alatt az árverés napjától fogva, járó 6% ka-matával felel telekjegyzői hatóságánál leze-tenendő; a bannapénzt az utolsó részletbe tudatli.

4. Vevő a vétel ingatlannak a leltésdől 14 nap múlva birtokába és a vásárlásból lép: tu-lajdonjoga azonban csak a vételár teljes leze-tése után fog hivatalból bekelezetenni.

5. Vevő viseli az átrási kincstári díjat, és a vétel ingatlant, a leltésdől fogva első mindennemű adó s egyéb terhet.

„Telekjegyzői ingatlanokra vonatkozó jog-ügyletekről fölvetett közjegyzői okiratokat kiállít-ásuk napjától számítandó s nap alatt — a mennyiben az érdekelte felek e részben másként nem intézkednek — az illetékes telekjegyzői hatóságának a szabályszerű tevékenység foganat-olása végett bemutatni tartozik stb.”

Nem tartom pedig szükségesnek azért, mert minden közjegyző hivatalánál, de még jól fel-fogott érdekelni fogja is, kétségelenti fel fogja világosítani a feleket a bekelezés előnyöir